

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af gyldigheden af bestemmelserne i §§ 4—8 og §§ 10—12 samt § 16 i lovbetændtgørelse nr. 520 af 22. december 1948 om midlertidige ændringer i reglerne om påligning af indkomst- og formueskat til staten samt om ændring i § 4 og § 5.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3601; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1185).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kai Jensen: Til lovforslaget om reglerne om påligning af indkomst- og formueskat til staten skal jeg kun gøre nogle få bemærkninger.

Hvad angår inddelingen i kommunegrupper, vil det måske være rimeligt, at man i et udvalg ser på muligheden for at henføre andre kommuner til den første gruppe, hvori København og 8 andre kommuner er placeret. Hertil burde efter min mening henføres de kommuner, som efter ligningsdirektoratets cirkulære forud for ligningen får forelæg om at anvende Københavns og Frederiksbergs takster ved beregning af naturalydelse for opgørelse af indkomsten. Ved beregningen af indtægterne er de 11 forstadskommuner sidestillet med København, men ved skatteberegningen må de nøjes med den mindre nedsættelse, som købstæderne får.

Det er med tilfredshed man af forslaget ser, at aldersgrænsen for børn er ændret fra 15 til 16 år ved beregningen af børnefradraget. Det vil imidlertid være rigtigt at gøre opmærksom på de praktiske vanskeligheder, der herved vil opstå, såfremt en ændring ikke finder sted ved beregningen af den fælleskommunale indkomstskat og kommune- og kirkeskatterne, idet man i mandtalslisterne har anført antallet af børn under 16 år pr. 1. januar 1950. Det vil blive nødvendigt at oprette en yderligere rubrik for antallet af børn under 15 år pr. 1. januar 1950, såfremt man ikke for den fælleskommunale indkomstskats samt kommune- og kirkeskatternes vedkommende kan følge de samme regler som ved udregning af indkomstskatten til staten.

Med hensyn til de i forslaget indeholdte forhøjelser af henholdsvis maksimalindkom-

ster og nedslagsbeløb for rentemodtagere og for andre over 65 år kan vi fuldtud acceptere bestræbelserne for at undgå stigning af rentemodtagernes skat, så meget mere som indtægtsfremgangen for disse delvis skyldes øgede brændselstilskud, og de har betalt mindre i skat i år og vil derfor have mindre at trække fra i selvangivelsen, som de nu skal til at udfylde pr. januar. Endvidere skyldes indtægtsfremgangen i adskillige kommuner, at man har kunnet forøge de beløb, som er udbetalt i henhold til folkeforsikringslovens § 40, stk. 11, det rådighedsbeløb, som kommunalbestyrelserne kan anvende efter skøn, men som loven forudsætter stort set kun gives til rentemodtagere, der alene har renten at leve af. De beløb, som er til rådighed, udbetales f. eks. til tuberkuløse, til sukker-syge til særlig kost, som en ekstra hånd-rækning, hvor huslejen er særlig stor, eller til anskaffelse af særlig beklædning, som anses for at være nødvendig. Principielt kan det vel siges, at denne hjælp ydes, for at de, der er dårligt stillet, kan komme på højde med de øvrige, men da det beløb, der udbetales efter § 40, stk. 11, ikke er skattefrit, bliver resultatet, at de pågældende må aflevere en ikke uvæsentlig del af beløbet til skattevæsenet. Det bør måske derfor overvejes at holde disse ekstrabeløb udenfor beskatningen på samme måde som med blindetillæg og hjælpeløshedstillæg. Herved vil man kunne begrænse fremtidige forhøjelser af maksimalindkomsterne og nedslagsbeløbene, hvilket efter min mening vil være rimeligt, navnlig da disse regler anvendes for alle personer over 65 år og altså også for personer, som stadig har deres indtægt som almindelig erhvervsindtægt. Sålænge det kun drejer sig om en del små indtægter, kunne det vel forsvares, men jo mere man nærmer sig til at anvende reglerne på den almindelige indkomst, jo mere betænkeligt vil det være at fortsætte ad denne vej.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale forslaget til en hurtig og velvillig behandling her i tinget.

Ølgaard: Der er i dette lovforslag foreslået fire ændringer til den bestående lovgivning, som vi skal tage stilling til: den første er en forhøjelse af børnefradragene, den anden en forhøjelse af børnealdersgrænsen, den tredje en forhøjelse af det nedslagsbeløb i skatteansættelsen, som blev indrømmet ved ligningsloven for året 1948—49 for personer med nedsat arbejdsevne og i forbindelse hermed en forhøjelse af den maksimalindkomst, som giver ret til dette